

selv ikke raade over. Det er vistnok i de allerfleste Tilfælde Nød og Trang, som diktere Forældrene Børnenes Anbringelse ved Arbejde, idet Indtægterne ere saa smaa, at den Krone eller de 2 Kroner, Barnet kan bringe hjem om Ugen, ere nødvendige for, at Familien kan leve. Man kunde naturligvis altsaa indvende mod denne Lov, at den var et Indgreb i Forældrenes Erhverv, i deres Indtægt, og at Lovgivningsmagten ikke skulde befatte sig med saaledes at gøre Forældrenes Indtægter mindre. Denne Betragtning maade vil naturligvis blive gjort gældende mod Forslaget, men dog synes jeg ikke, den kan være afgørende for disse Bestemmelser. Vi maa nemlig huske paa, at indskrænke vi Arbejdstiden for Børn, vil en af Følgerne sikkert blive den, at Børnearbejdet bliver bedre betalt nu i Øjeblikket, men dernæst vil det ogsaa, idet Børnenes Konkurrence holdes noget ude fra Arbejdsmarkedet, faa den Indflydelse, at der lettere bliver Beskæftigelse for voksne, end Tilfældet er nu. Her i Kjøbenhavn kan paavises Eksempler paa, at om Vinteren i arbejdsløse Tider har hverken Faderen eller Moderen Beskæftigelse, den eneste, som har Beskæftigelse, er Sønnen eller Datteren. Det er dog et fuldstændig bagvendt Forhold, at Børnene skulle staa som Forsørgere for Familien. Jeg tror, at hvis Børns Arbejde blev reguleret, og hvis man gjorde noget for at formindske Børns Arbejde, vilde det have den gavnlige Følge for mange Forældre, som nu maaske ere arbejdsløse, at de kunde faa Beskæftigelse. — Dette Lovforslag skulde gerne ses i Sammenhæng med et andet, som Socialdemokratiet indbragte samtidig med dette, nemlig Lovforslaget om Bespisning af trængende Børn. Jeg tror, at hvad man tager fra dem ved dette Lovforslag, bør man yde dem ad andre Veje, og vi have ment, at de Børn, der særlig udgaa fra fattige Hjem, bør have fri Bespisning paa Skolen, i hvert Tilfælde i en Del af Aaret.

Jeg skal i Korthed gennemgaa Hovedindholdet af Lovforslaget. I § 1 er der sat en Aldersgrænse, idet den erhvervsmæssige Beskæftigelse af Børn ikke maa begynde, før de have fyldt deres 12te Aar. I § 2 er der sat Forbud mod, at Børn under 14 Aar anvendes paa visse Arbejdsomraader, nemlig ved Fabrikker eller fabrikmæssig drevne Værksteder, Beværtningssteder, Forlystelsesetablissementer, eller til Omløben med Varer eller Omsættelse af Varer, som udbydes til Salg. I § 3 findes der Bestemmelser, som begrænse Arbejdstiden saaledes,

at den ikke maa være mere end 4 Timer i Døgnet, og paa Folkekirkens Søn- og Helligdage skal Arbejde være ganske forbudt for Børn. Under denne Paragraf er der sat en Bestemmelse, som skal være en Indrømmelse over for Landbruget, idet man ved Landbrugsarbejde har tilladt, at Børnene paa de Dage, de ikke besøge Skolen, skulle have Ret til at arbejde i 8 Timer, og den samme Bestemmelse skulde ved dette Arbejde ogsaa gælde under Ferier. For at Børnene skulle kunne passe Skolen og komme der i rette Tid, bestemmer Lovforslaget, at Arbejde skal ophøre mindst 2 Timer før Skolen begynder. Derved bliver det muligt, at Børnene kunne forlade Arbejdspladsen, komme hjem og faa sig klædt om og vadsket, inden de skulle hen og sidde 5 Timer paa Skolebænken. I §§ 5 og 6 indeholdes Bestemmelser, hvorved man vil søge at sikre sig, at kun sunde Børn kunne blive antagne til Arbejde. Derefter komme §§ 7, 8 og 9, som indeholde Bestemmelser om, hvorledes der skal vaages over denne Lovs Efterlevelse. Man kunde her gaa forskellige Veje, man kunde, ligesom Loven af 23de Maj 1873 har gjort, oprette ny Embeder og paalægge disse Embedsmænd at paase, at Loven efterleves. Men da denne Lov skulde gælde over hele Landet, vilde der ganske sikkert udkræves en temmelig betydelig Stab af Embedsmænd, og Forslagsstillerne have ikke ønsket, at denne Lov skulde medføre Oprettelsen af en Række Embeder. Vi have ment, at kunne gaa en anden Vej. Først og fremmest er jo Skolen interesseret i, at denne Lov efterleves, og det er min Overbevisning, at enhver Lærer eller Lærerinde med Glæde vil hilse disse Lovbestemmelser og medvirke til, at de efterkommes. Loven bestemmer derfor, at enhver Arbejdsgiver, som tager et Barn i Arbejde, skal straks derom give Meddelelse til vedkommende Skolekommission, saa at vedkommende Lærer eller Lærerinde ved, hvilke Børn der er antaget i Arbejde og hvilke ikke. Man har ment, at Skolekommissionen kunde paase, at denne Lov blev efterkommen, og at den ogsaa skulde have Myndighed til at straffe dem, der overtræde Loven, for saa vidt det medfører Forsømmelser over for Skolen. Vi have ment, at Skolekommissionen hver Maaned skulde undersøge Børnenes Forsømmelser, og at den saa skulde kunne indkalde Arbejdsgiverne og idømme dem en Mulkt, og det skulde være en Mulkt, som de kunde føle. Saaledes som Forholdene ere nu, at Arbejdsgiveren kan komme til at betale en Mulkt paa 6 Øre